

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΩΜΙΓΟΥΝΤ

ΤΑ "ΚΑΤΕΡΓΑ, ΤΗΣ ΜΑΙ'Η ΓΟΥΕΣΤ

("Ενα άπεκαλυπτικό έθροο της Μεξικανίδος δημοσιογράφου Λαο λά Μπερουνά για τη μαρτυρική ζωή της μαιριακής γέννησης)

σύγκριτη Μόριεν Ντήτριχ, όταν τολμήση καμιά φορά να ξυπνήσει από το σπίτι της, έχει γύρω της τέσσερες γιγαντισμούς ντέκτιβς, όπλομένους ως τα δόντια, που κυττάζουν από μέσα κάθε διαβάτη, σαν να βλέπουν διαρκώς μπροστά τους τους τρομερότερους γκάγκστερς του Σικάγου.

— Αν εξακολουθήσει άκόμη λίγο αυτή η ζωή, έλεγε έχοντας η μεγάλη εγόνισσα της θόδνης στην πιστή κι άγαπημένη φίλη της Έλσα Λάντα, σε προειδοποιώ ότι την προσεχέ φορά που θα θέλησης να με ιδής, να μην έρθης έδωπάρα, γιατί θα πάω ό κόσμος σου χαμένος. Ζήτησε με καλύτερα στο φρενοκομείο του Φρίνκας (Άγιου Φαργκισον). Έκει θα με βρής !...

Αλλά τα τραγικά λόγια της Μαιή Γουέστ μοι έ' ανάφερε πρό ημερών η ίδια η Έλσα Λάντα, κι έπ'ιδη είμαι παλιά φίλη της μικραίας των μωριών — την έξερα από τον καιρό που έκανε ενόμιμα μουζικ-χάλ στο Μπρονγουάϊ — κατόρθωσε, με χίλιες-δύο πωλητές, να φτάσω κοντά της και να δω με τα μάτια μου την καινούργια της ζωή. Η Μαιή Γουέστ ήταν έξαλλη κι άπαρηγόρητη από τη στενοχώρια της.

— Είνε ιδιαιτική ζωή αυτή η κάτεργα ; στέναζε με αληθινό πόνο η Μαιή Γουέστ. Μά, φίλη μου, σου έτυχε να ζήσης ποτέ, έστω και μιά μέρα μόνο, ανάμεσα σε τέσσερες ντέκτιβς, που έινε έτοιμοι να κατασπαράξουν τον πρώτο ύποπτο που θα περάσει από κοντά τους ; Δοκίμασες ποτέ σου να τηλεφωνήσης, ξέροντας ότι ένας άστυνομικός, στο διπλανό δωμάτιο, με δεύτερο άκουστικό, παρακολουθεί το τηλεφώνημά σου ; Τι ζωή ! Τι ζωή ! Ορίστε, κ'εταξέ: εκεί πέρα, εκείνο το αυτοκίνητο... Τό βλέπεις ;...

Κάτω από τα παράθυρα, κοντά στην έξοδο του κήπου, ήταν το νέο αεροδυναμικό αυτοκίνητο της Μαιή Γουέστ. Όμορφο μοντέλο, πρώτο βραβείο στην Έκθερα της Νέας Υόρκης του 1935. Πόσο τής στοίχισε ; Μικρά πράγμα α για τη γόνισσα, που παίρνει ένα έκατομύριο για κάθε της φίλη : μόνο 225.000 δολάρια !...

— Ε, λοιπόν, αυτό το αυτοκίνητο, συνέχισε η φίλη μου, είνε μιά άφάνταστη και άπεριγραπτή φυλακή ! Ναι ! Δέν είμαι διόλου υπερβολική ! Είνε ένα κινητό «Σινε-Σινε» ! Η πόρτες του έδν μορσόν ν' άνοιξουν άπ' έξω με κανένα τρόπο. Η κλειδαριές τους είνε άπαρηγόρητες. Ο σκελετός αλλη της εκαρσοειδής είνε από άτσάλι, από το ίδιο εκείνο άτσάλι που έχουν και τα θαρρασιμένα αυτοκίνητα. «Όσο για τα χρυσάλλά του, άντέχουν άκόμη και σε μύομες !... Με άλλα λόγια, κανένας καταγιάς όλοποινιόβόλος δέν μπορεί να τα περάσει. Και όρε αυτόζε πάνω στο πμόν !... Βλέπεις ένα στενόμακρο κρηγίληα ; Είνε ένα μικρό πολυπόλο !... Ναι, έτσι κατάνησα ! Σάν να είμαι άρχηγος καμιάς συμμορίας γκάγκστερς !...

Μά γιατί έχει λάδες όλες αυτές τις προφυλάξεις η Μαιή Γουέστ ; Έξακολουθούσν μάρως να την φοδερίζουν πώς θα την απαγάγουν ή θα την δολοφονήσουν ; Κάτι τέτοιο περίπου συμβαίνει. Έδω κι ένα χρόνο όπως θα θυμάστε, η γόνισσα έθεσε θέμα μιάς συνταρακτικής κλοπής. Μιά συμμορία γκάγκστερς, με άρχηγό τον περίφημο Τζος Νικόλσον, τον «άνθρωπο της Κελ φονιάς», όπως τον λένε οι εσότερες, κατόρθωσε να διαρρήξει τη βίλλα της και να κλέψη δσα κοσμήματα δέν φροούσε κείνη τη μέρα η Μαιή Γουέστ. Με άλλα λόγια, ο Τζος Νικόλσον και οι συμμορίτες του της έκλεψαν ένα μαργαριτόνεό κολλικό άξιας 90.000 δολλαρίων, τρία δαχτυλίδια με μεγάλα διαμάντια, δμεμένα σε πλατίνα, άξιας πάνω από 150.000 δολάρια, ένα βραχιόλι από σαπφείρους, δώρο ενός 'Ινδού μεγιστάνος, άξιας 100.000 δολλαρίων, και διάφορα βραχιόλια στολισμένα με πολύάλλα, συνολικής άξιας 215.000 δολλαρίων. Όπως δέ θα ξέρετε, η Μαιή Γουέστ έχει τα περισσότερα

και τα πιο όμορφα κοσμήματα από κάθε άλλη γυναίκα, κι από αυτές άκόμη τις Εύροπαιές βασιλίσσες !... Η κλοπή αυτή λοιπόν άνασταίωσε τότε το Χόλλαντ, μά, όπως συμβαίνει πάντα, κανείς ντέκτιβς δέν κατόρθωσε ν' άνακαλύψη τα ίχνη του «άνθρωπου της Έκαλφονιάς» και των συντόχων του.

Η Μαιή Γουέστ, από την πρώτη μέρα, θέλησε να κρατήσει κρυφή αυτή τη συνταρακτική κλοπή, για ν' άποφύγη περισσότερες ενόχλησεις από τους γκάγκστερς. Μά η άστυνομία δέν άγνησε να την πληροσηθή από τις πληροφορίες μιάς ιτηρ-τρίας της, κι έτσι η Μαιή Γουέστ άναγκάστηκε να καταθέσει ότι άγνοαίτοι γκάγκστερς της είχαν κλέψει να κοσμήματα που άναφέραμε. Κι από τότε, έπαθε εκείνο που φρόβαν.

Μόλις γύρισε από την άστυνομία, άρχισαν να της τηλεφωνούν μυστηριώδεις έχθροι, κάθε τόσο, και να την φροβίζουν πώς θα την δολοφονήσουν αν ξανατολήση να πατήσει το πόδι της στην άστυνομία ή να δεχθή στο σπίτι της κανένα άστυνομικό. Έπειτα, κάθε πρωί, μαζί με τα άναρρήματα γράμματα των θαυμαστών της, άρχισε να έμπαθ και διάφορες άνώγιμες έπιστολές, με τις ίδες φοβικές, πρήγια, που όπως ήταν φυσικό, άναστάττωσε τους συγγενείς της, περιήλιο εγόνισσης. Έκ'έιν φρόσο δέν έθεσε ποτέ καμιά σημαία σ' αυτές τις άπειλές. Κάθε φορά που διάβαζε ένα άνώγιμο γράμμα ή έλαμνε ένα μυστηριώδες τηλεφώνημα, σήμωνε αδιάφορα τους όμιους της και χαμογούσε με εκείνο το παρωμένο εγγλέϊκό ύφος της. Μά, άλλόμονο αν έκαναν το ίδιο και οι συγγενείς της. Τόσο η ζωή της, όσο και η κινηματογραφική και θεατρική καριέρα της, βρισκόντουσαν σ' άντανο. Γι' αυτό, ό διεύθυνται της Ππαρμάοντς συμφώνησαν με τους συγγενείς της και την φυλάκισαν από τότε στη βίλλα της.

Όπως λοιπόν παρουσιάσθη στο σπίτι της, για να την δει, θα συναντήση πρώτ' άπ' όλα στο θαυροκότο την περίφημη Λίμπα, μιά μανήη γάντισσα, πιστή ύπηρεστή της Μαιή Γουέστ. Η Λίμπα έχει μεγάλη πείρα της ζωής και μπορ'ό να καταλάβει από την έκφραση των ματιών, αν ένας άνθρωπος είνε καλός ή κακός. Έπειτα, στην έσωτερική είσοδο της βίλλας, είνε πάντα, μέρα - νύχτα, δυο πόλιν, οι όποιες υποβάλλουν σε δειξονομική άνάγκη τον κάθε έπισκέπτη. Περίττον είνε τώρα να σάς πω ότι οι έπισκέπτες είνε σπάνια στη βίλλα της γόνισσης. Τέλος, ό έπισκέπτης ελόγεται στον προθάλαμο, όπου γίνεται έλεος από την άδελφή της Μαιή Γουέστ, την Βέρλι, και από τον άνδρα αυτής της τελευταίας. Αυτοί άποτελούν τον τελειό άδιατάραστο φραγμό. Η Μαιή Γουέστ είνε αδέατη. Ο έπισκέπτης θα πη ότι έχει να πη στην άδελφή της και φ' άδειούση δσο το δυνατόν γρηγορώτερα τη γυναίκα.

Έφω, φυσικά, σαν παλιά φίλη της, γνωστή από χρόνια τόσο στην έλελή της όσο και στην άγρυπνη Λίμπα, μόρεσα να δω τη μαρκία εγόνισσα και να μιλήσω μαζί της. Τη μέρα λοιπόν που πήγα στο σπίτι της, οι άστυνομικοί της είχαν πάρει την άπόφαση να της δώσουν μερικά μαθήματα σκοποβολής. Κατέβραμε όλο στον κήφο κι έκει ό ντέκτιβς της της έδωσαν ένα γμάτο πιστόλι, έβαλαν έναν στόχο στον κορμό ενός δένδρου και της είσαν :

— Μή φοβάστε ! Σκοπεύσατε καλά και προσέξτε να μην κινήσετε καθόλου το πιστόλι, τη στιγμή που θα τραβήξετε τη σκανόλη.

— Έμπρός !... Έκανε χαμογελώντας η γόνισσα. Ο στόχος ήταν σαράντα μέτρα μακριά. Η Μαιή σκόπευσε και πσοβόλησε. Όλοι μας τότε μείναμε με το στόμα άνοιχτό... Η σφαίρα της είχε τραπήσει το κέντρο του στόχου !... Έπειτα η Μαιή πσοβόλησε και δευτ'η φορά, με την ίδια έπιτυχία στο στόχο. Η τρίτη κατόν έπιτυχία της έκανε τους άστυνομικούς να τ' άχσουν.

— Δέν έχονμε να σάς μβουμε τίποτε... φησίζονα ντροπαλένα. — Σας πρόλαβαν, καθώς βλέπετε, οι γκαγκστερς !... τοις είπε τότε

(Η συνέχεια εις την σελίδα 1196)

Η Μαιή Γουέστ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΥ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 1161)

τό όσσο λίγο έλειψε νά τόν πνίξη, ξαναέβηκε στό στόμα του.

Τά μάτια του πλημμύρισαν δάκρυα. Έφαιξε μέ δύναμη τά δόντια του. Καί ύστερα θρυζήθηκε θυμωμένος μέ τόν ίδιο του τόν ξαντό:

— Ψάρε, λοιπόν, παλινόσκιο!..

Καί, μέ μιιά άποφασιστική λήρη, έχωσε καί πάλα τό κομμάτι τό χρέας στό στόμα του.

Μά δέν μπόρεσε νά τό καταπεί. Τό χρέας έμεινε στό λαιμό του, χωρίς νά πηγαίνει ούτε άπάνω, ούτε καί κάτω.

Ο Γιάννης Κίς άπλώσε τά δύο χέρια του μπροστά. Τό ψηλό καί ξερακιανό σώμα του έκανε μαριζές στροφές καί ύστερα ξεπλώθηκε... Σπατάριζε λίγο, σάν τόν ήμί, όταν τό βγάδουν στη στεριά καί 'μεινε άκίνητο...

Κανείς δέν άντελήφθη την εξαφάνισή του Γιάννη. Πέρασε άπαρατήρητη, άπως καί ή παρουσία του στό γλέντι καί στή ζωή...

ZSIGMOND MOPICZ

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 1184)

τάλαβε τί είχε γίνει. Ο δακτύλος του έπεσε από την τσέπη του στό διάσος, καί, από μιιά σαιτανική σύμπτωση, τό κομμάτι αυτό έπνευσε νά τό βρή ή γυναίκα άκριβώς εκείνου πού κατηγορήθηκε γιά την κλοπή αυτή... Τί έπρεπε τώρα νά κάνει ο δικηγόρος; Ν' άφήσει νά κατηγορηθή ή άθώα αυτή γυναίκα ως συνένοχος τού άνόδου της; 'Α! Όχι! Ο δικηγόρος καταλάβαινε ότι δέν θά μπορούσε νά άπαράξει καί την δεύτερη αυτή άτμιά!..

»Καί όμολόγησε στόν μαρκήσιο όλη την άλήθεια... Καί από τότε εξαφανίστηκε από τόν κόσμο... Καί κανείς πιά δέν τόν ξανάδε...

«Αλλά κάνει ο πειρασμός, όταν δέν μπορούμε νά τόν καιτανίζουμε μέσα μας...», είπε ο ιερέας μέ θλιμμένη φωνή, τελειώνοντας την αφήγησή του.

Τού έφριξε ένα βλέμμα καί, χωρίς νά Ξέρω καί' έγώ γιατί, έκανε τη σκέψη ότι πιθανόν ο ιερέας αυτός, μέ τούς άριστοκρατικούς τρόπους, νά ήταν ο ίδιος ο δικηγόρος πού ζήτησε νά έξιλωθή γιά τό άμάρτημα του, εξαφανιζόμενος από τόν κόσμο, κάτω από ένα ήρσο...

PIERRE MILLE

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 1170)

πάρτα καί τόν καταφέρανε νά γυρίσει πίσω.

—Βρέ, φρέθηκες έτσι στόν Παναγότο! τού είπαν. Σ' αυτό τόν άγιο άνθρωπο, πού τόσο σ' αγαπάει!..

—Νά μήν άνακατένεται στο ερίστω μου, άποκρίθηκε ο παπάς.

—Βρέ άγιάν, βρέ Παπα-Δούλη!..

—Τίποτα! Θα βγάλω καμιά ώρα την κοιμπουρα, καί τότε...

—Βρέ άγιάν!.. Βρέ έλα, Παπα-Δούλη, άπάνω, καί δέν σου μιλάει κανείς!.. Βρέ έλα νά τού φιλήσης τόν χέρι καί νά σέ συγχωρήσει ο γέροντας!..

Σέ λίγο ο Παπα-Δούλης ξαναπροσκυνούσε τόν επίσκοπο.

—Είμαι συχωρημένος, άγιε Δέσποτα;

—Άφού τό θέλεις... είσαι.

—Νά βρίζω λίγο τόν παπά;

—Βρίξε τον, μά μονάχα στο Κουρτασάου!.. Έτσι καί' έτσι διαβολόχορτο είνε αυτό, είπε από μέσα του ο Δεσπότης.

—Πώς;

—Βρίξε τον, είπα, επιτέλους, λίγο, βρέ εύλογημένο, μά μή τόν... έ-ξευτελίζεις!..

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΣΤΟ ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 1183)

πώς όταν ήμουν ένας μικρό καί' άθώο κορίτσι. Καταλαβαίνετε τώρα ποιά ήταν ή άνταμιωθή μου. "Υστερ' από λίγο καιρό κάνα με τό γάμο μας...

Η Λιάνα Ρενιέ σώπασε καί κύτταξε στά μάτια τις συγκινημένες φίλες της.

—Βλέπετε; τούς είπε κατόπιν χαμογελώντας. Καμμιά δέν ήξερε τό μυστικό τού έρωτά μου. Καμμιά δέν φανταζόταν πώς είχα γλυτώσει από τά νύχια τού θανάτου τόν άγαπημένο μου. Γι' αυτό, πρέπει νά πιστεύετε, ότι κάθε άγάπη, έχει τά μυστικά της καί τις τραγικές της περιπέτειες...

Κ' ή Λιάνα Ρενιέ άφισε τόν θλέμμα της νά πλανηθή πάνω στά άσημένια νερά της λίμνης.

ΕΝΤΣΟ ΓΚΑΡΙΦΟ

Η ΓΑΤΟΛΑΤΡΕΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 1174)

παών. Μιά άπ' αυτές τις καλλυτέχνιδες, ή πασίγνωστη Φλωρέλ, έχει ένα θαυμάσιο γάτο τού Σιάμ, ο οποίος όταν δέν έχει όρεξη νά ήρην, κάνει την διάληψη εβεντέττας νά χύνει δάκρυα παρρά καί νά καλή τόν κ. Σωτέ γιά νά την πληροφορήσει γιά την ύγεια τού άγαπημένου της «Μόρου».

Άπό τις ιστορίες πού σάς άναφέραμε, καταλαβαίνετε βέβαια ότι ή άγάπη των γυναικών πρὸς τις γάτες είνε παθολογική καί ότι είνε βιανή νά τούς άναστατώσει τή ζωή τους. Υπάρχουν μάλιστα περιπτώσεις διαζυγίων μ' άσχημή τις γάτες. Ένας σκύλος, π. χ. είχε άναγκασθή νά χωρίσει τή γυναίκα του, γιατί δέν μπορούσε νά τή βλέπει νά ταιΐει τή γάτα της, ή όποια γάμψε τά πόδια μέ τις τρίχες της καί έχωνε τά πόδια της στις σάλλτες!..

Ο κ. Σωτέ, τέλος, μάς έδίδωσε, μ' άπόλυτη μυστικότητα, ότι αν θέλει κανείς νά ησυχάσει από τούς καναβάδες της γυναίκας του, νά της χαρίσει ένα γάτο καί' ένα σκύλο! Διασσεβάζοντας μαζί τους έξέλιξη, δέν θά έχη καθόλου τόν κερδ νά μαλώνη μέ τό σκύλό της, καί έτσι βιά ζούν άγαπημένοι, όπως τόν μήνα τού μέλους.

Δέν έχουν λοιπόν καί οι άναγνώστες μας παρρά ν' άκολουθήσουν αυτή τή συμβουλή τού Παρισινού γιατρού, ο οποίος κάνει χροστές δουλειές περιτοσιμμένος τις γάτες καί τούς σκύλους των γυναικών της άριστοκρατίας.

ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΙΑΝΤΙΕ

ΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΤΗΣ ΜΑΙ'Η' ΓΟΥΕΣΤ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 1179)

ή μοικρία γήσσσα. Αιτοί μ' έμψαν ασυμβόλη, σ' ένα ύπόγειο τού Μπρονζουαί, όταν ήμουν άκόμη μιιά άσίμωτη χροεττα!..

Κ' άνέβηκε πάλι στή βίλλα της, ιερζαρισμένη πού της δόθηκε ή ενδοιαστή καί γελάση λιγάκι μέ τούς άστεινικούς της.

Η Μαιή Γουέστ κατάνω, μ' ένα κορματσμένο ύφος, γύρισε καί μου είπε:

—Άγαπητή μου φίλη, αυτή ή ζωή θά μέ πεθάνη!... Καταλαβαίνω πώς θά ήνω νευρασθενική. Φαντάσου ότι δέν μπορώ νά δώ ούτε τόν φίλο μου.

Καί δείχνοντάς μου τούς άγριους φρουρούς της, τούς ντέτικιελ της άκολουθίας της, μού ψιθύρισε μέ χιούμορ:

—Μου άρεσε πάντα νά έχω έναν άνδρα στό σπίτι μου. Ποτέ όμως τέσσερες «στρωτοτίδες»!..

Κι' ή Μαιή Γουέστ ξεπλώθηκε στό ντιβάν της καί άναψε τό εικοστό σιγαρέττο...

ΛΑΟ ΛΑ ΜΠΟΥΝΑ

ΠΩΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΚΟΠΩΙΟΙ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 1178)

φρση τούς ένόρους νά σπείκεφθούν γιά την έκδοσή της άποφάσεως. Σήμωνα μέ αυτήν ο Άντρέ Σερί στέλλονταν γιά όλη του τή ζωή στή Γουάγγη, γιατί θεωρήθηκε ως ένας από τούς πιο τρομερούς εγκληματίες.

Σήμωνα λοιπόν μέ τις παρατηρήσεις των εγκληματολόγων, οι κλέφτες, οι σαδιστά, οι πλαστογράφοι, οι έμμηστοί, οι άπατενόνες είνε κατά 80 ο/ο καχεκτικοί, μέ λεπτά χέρια πού έχουν μά υπερβολική διαφάνεια. Όσο γιά τούς άνθρωποκτόνους, τούς αμοιόδοους κακούργους καί τούς βαναύσους εγκληματίες αυτοί, κατά 80 ο/ο, είνε γεμάτοι δύναμη καί έχουν άθλητικό σώμα. Καί σήμωνα μ' αυτές τις παρατηρήσεις, βαδίζουν πάντα τά λαγονικά της Γενικής Άσφαλείας γιά ν' άνακαλύψουν κάθε μυστηριώδη κακοποιό. Καί τις περισσότερες φορές τούς καταφέρνουν. Στή Νέα Υόρκη, άντιθέτως, έφαρμόζον τή μέθοδο των βασανιστηρίων. Μά, ως γνωστόν, δέν είνε τόσο αποτελεσματική ή μέθοδος, ή όποια στριβεται πάνω στις παρατηρήσεις των επιστημόνων στη σωματική καί στη πνευματική ανάπτυξη των κακοποιών.

ΤΖΩΝ ΠΗΡΣΟΝ

ΓΕΛΑΤΕ ΟΣΟ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ, ΓΕΛΑΤΕ!

(Συνέχεια έκ της σελίδος 1194)

πολύ! Καί τότε καταλάβα ότι οι άνθρώποι της χώρας του γελούν μόνον όταν σκεφθούν πολλές μέρες τ' άστεία πού θά τούς ήρτε!..

Μ' αυτό έμένα βέβαια δέν μ' ενδιαφέρει. Τό σπουδαίο είνε ότι κα τορβώνω πάντα νά γελώ πάρα πολύ καί' έτσι βοήθα την ύγεια μου καί άνάστα τά νεύρα μου, πού από τή δουλειά των εστονισμών είχαν έξασθενήσει πάρα πολύ καί κόντεναν νά μέ κάνουν άληθινό νευρώπακτο. Γι' αυτό σάς δίνω μιιά συμβουλή: Γελάτε, γελάτε πάντα... Τό γέλιο είνε τό καλύτερο φάρμακο γιά τις άρρώστειες της ψυχής καί τόν νού ρον μας.

ZANNET MAK ΝΤΟΝΑΛΤ